

مقایسه رویکرد پشتی و خارجی در جراحی شکستگی سوپراکندیلار بازو در کودکان

دکتر سید عبدالحسین مهدی‌نسب^(۱)، دکتر ناصر صرافان^(۲)، دکتر عبدالکریم طاهر دباغ^(۳)

Open Reduction of Supracondylar Humerus Fractures in Children (Posterior or Lateral Approach?)

Seyed Abdolhossein Mehdinassab, MD; Nasser Sarrafan, MD; Abdolkarim Taherdabbagh, MD
«Aahvaz University of Medical Sciences»

خلاصه

پیش‌زمینه: شکستگی سوپراکندیلار آرنج در بچه‌ها شایع‌ترین نوع شکستگی در اطراف این مفصل می‌باشند؛ که شامل دو نوع «اکستنشن» و «فلکشن» می‌باشند. در صورت نیاز به عمل جراحی باز، از رویکردهای مختلفی می‌توان استفاده کرد. این مطالعه بررسی نتایج درمان و مقایسه دو رویکرد پشتی و خارجی می‌باشد.

مواد و روش‌ها: این مطالعه به صورت آینده‌نگر در مدت ۳ سال در دو مرکز درمانی انجام شد. بیماران دچار شکستگی سوپراکندیلار بازو در کودکان زیر ۱۴ سال که کاندید عمل جراحی بودند به صورت تصادفی در دو گروه قرار گرفتند. در گروه اول (۳۰ بیمار) از رویکرد پشتی و در گروه دوم (۳۰ بیمار) از رویکرد خارجی استفاده شد. اطلاعات لازم شامل میزان محدودیت حرکتی در هفته‌های ۳ و ۶ و ۱۲ بعد از عمل جراحی، میزان بدجوش خوردگی، آسیب عصبی میوزیت اسیفیکان و عفونت محل بین‌ها بررسی، ثبت و مقایسه گردید.

یافته‌ها: در پایان مطالعه در هفته ۱۲ بین دو گروه اختلاف معنی‌دار آماری دیده نشد. دو مورد آسیب عصب اولنا بعد از عمل جراحی و یک مورد میوزیت اسیفیکان در گروه اول مشاهده گردید. آسیب عصبی بعد از ۶ هفته برگشت کامل داشت. در گروه اول ۲ مورد و در گروه دوم ۳ مورد عفونت محل بین دیده شد. بعد از ۱۲ هفته هیچ موردی از جوش نخوردگی دیده نشد.

نتیجه‌گیری: رویکرد خارجی از نظر درمان جراحی و ثابت کردن شکستگی‌های ناپایدار سوپراکندیلار بازو یک رویکرد بی‌خطر محسوب می‌شود و نتایج قابل مقایسه با رویکرد رایج پشتی دارد.

واژه‌های کلیدی: مفصل بازو، شکستگی هومروس، جراحی

Abstract

Background: Supracondylar humerus fracture is the most common fractures around elbow, and is divided into two major extension and flexion types. When surgery becomes necessary, different surgical approaches maybe used. We would like to report a comparison of surgical results between two-posterior and lateral-surgical approaches.

Methods: Among the patients younger than 14 years of age who were candidates for surgical treatment of their supracondylar humerus fracture, surgical approach was randomly selected to be either posterior or lateral. Thirty children in each approach entered the study. The results of surgery including motion range, non-union or malunion, ectopic ossification, infection and nerve injury were compared in the two groups.

Results: At 12-weeks follow-up, no meaningful difference in range of motion was observed. Two cases of ulnar nerve injury and one ectopic ossification were detected in the group with posterior approach. They had full recovery by the fourth or fifth week. Three cases of pintract infection occurred in the lateral approach. The posterior approach had two varus malunions of 10 degrees. The lateral approach had 2 and 3 cases of 10 and 5 degrees varus respectively.

Conclusions: Lateral approach, compared to posterior approach is a safer method with less chance of nerve damage or heterotopic ossification.

Keywords: Elbow joint; Humerus; Bone fractures; Surgery

دریافت مقاله: ۶ ماه قبل از چاپ مراحل اصلاح و بازنگری: ۲ بار پذیرش مقاله: ۲ ماه قبل از چاپ

(۱) و (۲): ارتوپد، (۳): دستیار ارتوپدی
دانشگاه علوم پزشکی جندی شاپور
محل انجام تحقیق: اهواز، بیمارستان‌های امام خمینی و رازی
نشانی نویسنده رابط: اهواز، خ آزادگان، بیمارستان امام خمینی اهواز، بخش ارتوپدی
دکتر سید عبدالحسین مهدی‌نسب E-mail: hmehdinasab@yahoo.com